
Формування організаційно-економічного забезпечення інноваційного розвитку підприємств транспортного комплексу

Алла Гречан

Кафедра економіки, факультет економіки та права, Національний транспортний університет, м.Київ, Україна

ORCID 0000-0003-3984-9952

Данило Сахацький

Кафедра економіки, факультет економіки та права, Національний транспортний університет, м.Київ, Україна

ORCID 0009-0009-5314-6613

Для цитування цієї статті:

Гречан Алла, Сахацький Данило. Формування організаційно-економічного забезпечення інноваційного розвитку підприємств транспортного комплексу. International Science Journal of Management, Economics & Finance. Vol. 4, No. 2, 2025, pp. 1-9.

doi: 10.46299/j.isjmef.20250402.01.

Надійшла до редакції: 24 січня 2025 р.; **Схвалено:** 27 лютого 2025 р.;

Опубліковано: 01 квітня 2025 р.

Анотація: Стаття присвячена дослідженню питань організаційно-економічного забезпечення інноваційного розвитку транспортних підприємств. Автори аналізують основні елементи цієї системи, серед яких стратегічні, управлінські, фінансові, кадрові та інформаційно-аналітичні практики, а також інструменти, які сприяють ефективному впровадженню інновацій. У контексті транспортної галузі підкреслюється важливість інтеграції цих елементів для забезпечення конкурентоспроможності підприємств і підвищення їхньої операційної ефективності. Зокрема, акцентується увага на необхідності адаптації підприємств до змін зовнішнього середовища, зокрема на застосуванні новітніх технологій, таких як цифрові платформи та Big Data, що сприяють кращому управлінню транспортними потоками і підвищенню точності прогнозів. Дослідження також розглядає роль інституційних факторів, таких як державна підтримка інновацій, регуляторні вимоги та фінансова доступність, що можуть сприяти або, навпаки, обмежувати інноваційний розвиток транспортних підприємств. Згідно з аналізом, організаційно-економічне забезпечення інноваційного розвитку має бути динамічним і еволюціонувати разом із змінами у технологічному середовищі, зрушеннями в споживчому попиті та глобальними викликами. Для успішного інноваційного розвитку підприємства необхідно створювати культуру інновацій, заохочувати експериментування та готовність до змін. Зроблено висновок, що організаційно-економічне забезпечення є важливим чинником, який дозволяє перетворити інноваційний потенціал підприємства на реальні конкурентні переваги та гарантує довгостроковий успіх у сучасних динамічних умовах гібридних викликів.

Ключові слова: інновації, інноваційний розвиток, інноваційна активність, організаційно-економічне забезпечення, транспортний комплекс, підприємства транспорту, стратегічні інструменти, управлінські практики, інформаційно-аналітичні системи, конкурентоспроможність, логістичні рішення, інституційні фактори

1. Вступ

Сучасні умови господарювання вимагають від підприємств підвищення здатності до інноваційного розвитку, що є ключовим фактором їхньої конкурентоспроможності та адаптації до швидкозмінного ринкового середовища. Глобалізація, динаміка технологічних змін та посилення конкуренції висувають нові виклики, які потребують перегляду традиційних підходів до управління підприємствами. У цьому контексті особливого значення набуває формування організаційно-економічного забезпечення, яке забезпечує гармонійне поєднання ресурсів, стратегій і методів управління для стимулювання інноваційної активності.

Водночас багато підприємств стикаються з проблемами недостатнього фінансування, низького рівня впровадження новітніх технологій та обмеженого використання кадрового потенціалу. Це зумовлює необхідність дослідження та розробки ефективних механізмів організаційно-економічного забезпечення інноваційного розвитку. У статті висвітлено ключові аспекти формування такого забезпечення, а також запропоновано підходи, які дозволяють створити передумови для сталого розвитку підприємства, враховуючи виклики сучасного економічного середовища.

2. Об'єкт і предмет дослідження

Об'єктом дослідження є процес інноваційного розвитку транспортного підприємства в умовах сучасного економічного середовища.

Предмет дослідження - організаційно-економічне забезпечення інноваційного розвитку підприємства транспортної галузі, що включає механізми, підходи та інструменти, які сприяють підвищенню ефективності інноваційної діяльності.

3. Мета дослідження - розробити науково-обґрунтовані підходи та рекомендації щодо формування ефективного організаційно-економічного забезпечення інноваційного розвитку підприємств транспортного комплексу, що сприятиме підвищенню їх адаптивності та ефективності в умовах сучасних економічних викликів.

4. Аналіз літератури

Питання інноваційного розвитку підприємств є предметом численних наукових досліджень, що зумовлено його провідним значенням в забезпеченні стійкості бізнесу та конкурентних переваг в сучасних умовах швидких, непередбачуваних змін та гібридних загроз. Дослідженнями інноваційного розвитку займалися як зарубіжні, так і вітчизняні вчені. Зокрема, Й. Шумпетер обґрунтував концепцію інновацій як рушійної сили економічного прогресу, акцентуючи увагу на значенні технологічних нововведень [1]. У свою чергу, П. Друкер наголошував на необхідності системного підходу до управління інноваціями [2]. Українські науковці, такі як В. Геєць [3], Б. Данилишин [4], О. Ложачевська та П.Гречан [5] досліджували специфіку інноваційної діяльності в контексті національної економіки, визначаючи її ключовими факторами фінансову підтримку, регуляторне середовище та активність підприємств у впровадженні новацій.

Водночас існують різні підходи до формування організаційно-економічного забезпечення інноваційного розвитку. Частина дослідників акцентує увагу на фінансово-економічних аспектах, таких як залучення інвестицій і оптимізація витрат, інші — на важливості організаційної структури та культури, що сприяє інноваціям. Також актуальним є питання інтеграції сучасних цифрових технологій в управління інноваціями, що розглядається в роботах Т.Клебанова [6], Т. Гринько, Т.Гвініашвілі та ін. [7]

Таким чином, хоча теоретичний та практичний аспекти інноваційного розвитку достатньо широко вивчені, існує потреба у подальших дослідженнях щодо створення комплексного механізму організаційно-економічного забезпечення, що враховує сучасні виклики та специфіку українських підприємств.

5. Методи досліджень

У процесі дослідження для виконання поставлених завдань використовувались методи системного підходу, економічного і статистичного аналізу, групування, графічного.

6. Результати досліджень

Українські дослідники, зокрема Л. Федулова [8], наголошують, що інноваційну діяльність підприємства слід розглядати як багаторівневий фактор, який охоплює як внутрішні організаційно-господарські процеси, так і зовнішнє інституційне середовище. Аналіз організаційно-економічного забезпечення інноваційного розвитку транспортних підприємств потребує ідентифікації внутрішнього потенціалу та зовнішніх впливів. Це передбачає оцінку зрілості інновацій, готовності підприємств до змін, аналіз інституційного середовища, а також врахування особливостей транспортної галузі, таких як інтеграція в логістичні ланцюги, використання інтермодальних перевезень і впровадження цифрових технологій для управління транспортними потоками.

Організаційно-економічне забезпечення інноваційного розвитку – це не абстрактна категорія, а комплексний механізм, що охоплює управлінські, фінансові, правові, інформаційні та людські ресурси, а також методи, інструменти й технології, які дають змогу підприємству ініціювати, впроваджувати та закріплювати інновації. До основних складників цього процесу належать результати наукових досліджень, такі як концепції відкритих інновацій Г. Чесбро [9], створення інноваційних екосистем, інтеграція знань, розвиток інноваційної культури та стимулювання креативності персоналу.

Як зазначають Головін О., Чуйко М. [10], а також Ініго Е. А., Рітала П. і Альбаредо Л. [11], ефективно організаційно-економічне забезпечення включає створення інноваційних мереж, стратегічних партнерств і альянсів. Крім того, важливим є систематичне управління знаннями, яке стає критичною умовою для забезпечення довгострокової конкурентоспроможності та успішного стратегічного розвитку підприємства.

Організаційно-економічне забезпечення інноваційного розвитку транспортних підприємств слід розглядати не просто як набір інструментів, а як комплексну модель, що поєднує кілька взаємопов'язаних компонентів. Для наочності доцільно запропонувати логічну схему (рис. 1), яка ілюструє взаємозв'язки між основними елементами організаційно-економічного забезпечення та процесами інноваційного розвитку.

У представленій схемі стратегічне бачення інноваційного розвитку визначає основні пріоритети, які слугують базою для побудови організаційної структури інноваційного менеджменту. Ця структура охоплює підрозділи та команди, відповідальні за генерацію ідей, розробку інноваційних проектів, моніторинг їх реалізації та оцінку досягнутих результатів.

Рисунок 1. Формування організаційно-економічного забезпечення інноваційного розвитку підприємства.

Джерело: власна розробка

Система управління знаннями та інформацією забезпечує накопичення, збереження та перетворення знань у практично корисні інструменти для діяльності підприємства. Фінансові механізми створюють можливості для залучення ресурсів, необхідних для впровадження ініціатив, таких як інвестиції, венчурне фінансування, державні гранти, оренда обладнання чи управління інтелектуальною власністю.

Партнерство та альянси сприяють розширенню інноваційного потенціалу компанії, залучаючи зовнішніх експертів, університети, дослідницькі установи, постачальників технологій та консалтингові організації. Кадрова політика та розвиток людського капіталу орієнтовані на формування команди експертного, мотивованого та креативного персоналу, здатного ефективно впроваджувати інновації. Інформаційно-аналітичні системи для підтримки прийняття рішень, зокрема BI, Big Data Analytics та AI-системи прогнозування попиту й пропозиції, допомагають керівництву оцінювати ефективність інноваційних проектів, аналізувати тренди та приймати обґрунтовані рішення. У цілому, система моніторингу та оцінки результатів інновацій слугує інструментом для своєчасного коригування стратегії, мінімізації ризиків і впровадження найкращих практик.

Авторське трактування терміну «організаційно-економічне забезпечення інноваційного розвитку підприємства» може бути сформульоване на основі узагальнення підходів, класифікацій та методологічних основ наступним чином: це комплексна система управлінських, економічних, інформаційних, фінансових, кадрових та інфраструктурних інструментів і механізмів, спрямованих на стимулювання, реалізацію та забезпечення впровадження інновацій усіх типів, що має на меті підвищення ефективності, конкурентоспроможності підприємства та здатності адаптуватися до ризиків у перспективі.

Це трактування підтверджується роботами дослідників [12-14], де знання трактуються як економічний актив, а також науковими працями вітчизняних вчених [15-17], які наголошують на важливості організаційної структури підприємства та економічних стратегій для зміцнення інноваційного потенціалу та активної його реалізації.

Важливо наголосити на тому, що організаційно-економічне забезпечення є динамічною системою, яка повинна еволюціонувати відповідно до змін у зовнішньому середовищі, розвитку нових технологій, змін споживчого попиту, глобальних логістичних викликів та інституційних реформ. Наприклад, технології цифрових платформ і Big Data дозволяють аналізувати великі обсяги інформації про клієнтів, маршрути та витрати, що дає можливість робити більш точні прогнози. Інтеграція цих інструментів в організаційно-економічне забезпечення інноваційного розвитку транспортних підприємств сприяє підвищенню гнучкості та оперативності у процесі прийняття управлінських рішень.

Однією з основних проблем є створення сприятливого клімату для інновацій на підприємстві. Це включає в себе розвиток внутрішнього підприємництва, чіткий розподіл відповідальності в рамках інноваційних проектів, прозорі комунікації та ефективну систему мотивації працівників. Як зазначають Мартінес-Каро Е., Сегарра-Наварро Дж.Г. та Альфонсо Руїс Ф.Дж., управління інноваціями вимагає відмови від звичних підходів і шаблонів мислення, готовності до експериментів, здатності швидко навчатися на помилках та змінювати організаційну культуру. Це особливо важливо для транспортних компаній, які сьогодні змушені адаптуватися до умов глобалізації та високої конкуренції, оскільки саме інновації визначають їхню життєздатність та прибутковість.

Окрім того, організаційно-економічне забезпечення повинно враховувати інституційні та регуляторні аспекти. Для транспортних підприємств інноваційний розвиток може залежати від державних політик, регуляторних вимог, рівня розвитку інфраструктури та доступності фінансування, таких як державні програми підтримки інновацій, кредити на розвиток або пільгове оподаткування інноваційних проектів. Як зазначає В. Гесць [3], створення сприятливого інституційного середовища є основним фактором для розвитку інноваційних процесів в економіці. Тому організаційно-економічне забезпечення повинно бути інтегроване в ширший макроекономічний та інституційний контекст.

Щоб підкреслити складність та взаємозв'язок компонентів організаційно-економічного забезпечення, в табл. 1 деталізовано його структурні елементи та очікувані результати їх функціонування.

Таблиця 1. Структурні елементи організаційно-економічного забезпечення інноваційного розвитку підприємства та очікувані результати

Структурний елемент	Інструменти	Очікувані результати
Стратегічне планування інноваційного розвитку	Визначення місії, бачення, цілей та пріоритетів інноваційного розвитку; розробка інноваційних стратегій	Чіткий напрям руху, відповідність інновацій цінностям підприємства, підвищення ефективності інвестицій
Організаційна структура інноваційного менеджменту	Створення інноваційних офісів, команд проектів, комітетів з інновацій; делегування повноважень	Підвищення координації, зниження бюрократії, оперативність ухвалення рішень
Система управління знаннями та інформаційними потоками	Використання баз знань, CRM, ERP, Business Intelligence систем; обмін найкращими практиками	Оптимізація процесу прийняття рішень, прискорення дифузії знань, зниження інформаційної асиметрії
Механізми фінансування інновацій	Інвестиційні фонди, венчурний капітал, гранти, кредитування, лізинг, краудфандинг	Забезпечення ресурсами для R&D, прискорення реалізації інноваційних проектів

Продовження таблиці 1

Партнерські мережі та альянси	Співпраця з університетами, НДІ, консалтингом, постачальниками технологій, логістичними операторами	Розширення доступу до знань, технологій, ринків, посилення інноваційної активності
Кадрова політика та розвиток людського капіталу	Підвищення кваліфікації персоналу, стимулювання креативності, система мотивації, корпоративна культура інновацій	Розвиток компетенцій, зростання продуктивності, формування інноваційного мислення
Інформаційно-аналітичні системи підтримки рішень	Big Data, AI, моделювання сценаріїв, прогнозування попиту і пропозиції, ризик-менеджмент	Покращення якості управлінських рішень, адаптивність до ринкових змін, підвищення точності прогнозів
Система контролю, моніторингу та оцінки інноваційних проектів	KPI, Balanced Scorecard, аудит інновацій, зворотний зв'язок, коригуючі дії	Забезпечення результативності інновацій, своєчасна корекція стратегій, підвищення прозорості та підзвітності

Джерело: сформовано авторами на основі [18-24]

Отже, організаційно-економічне забезпечення інноваційного розвитку можна розглядати як складний механізм, де кожен компонент виконує свою специфічну роль, проте найбільша ефективність досягається при їхній узгодженій роботі. Відсутність хоча б одного елемента чи неефективна взаємодія між ними можуть призвести до порушення балансу системи і зниження загальної інноваційної активності підприємства.

З урахуванням особливостей транспортної галузі, авторське трактування поняття «організаційно-економічне забезпечення інноваційного розвитку підприємства» можна уточнити таким чином: це цілеспрямована інтеграція стратегічних, управлінських, фінансових, кадрових та інформаційно-аналітичних інструментів і практик, спрямованих на формування і підтримку інноваційного потенціалу, розробку нових логістичних рішень, підвищення операційної ефективності, покращення якості транспортних послуг та гнучкість у реагуванні на зміни ринкових потреб. Такий підхід також має сприяти збереженню стабільної конкурентної позиції підприємства на довгострокову перспективу. Успішна реалізація інноваційних ідей багато в чому залежить від наявності належної організаційної інфраструктури та економічних стимулів, тому можна зробити висновок, що організаційно-економічне забезпечення є критично важливим для трансформації інноваційного потенціалу в реальні конкурентні переваги.

7. Перспективи подальшого розвитку досліджень

Перспективи подальшого розвитку досліджень в області організаційно-економічного забезпечення інноваційного розвитку підприємств, зокрема транспортних, зумовлені необхідністю глибшого аналізу впливу зовнішніх і внутрішніх факторів на ефективність реалізації інновацій. Особливо важливим є вивчення взаємозв'язку між організаційною культурою підприємства та його здатністю адаптуватися до технологічних змін. Майбутні дослідження повинні зосереджуватися на розробці нових моделей управління інноваціями, які інтегрують сучасні цифрові інструменти та аналіз великих даних для підвищення ефективності управлінських рішень. Важливим є також удосконалення методик оцінки інноваційного потенціалу, що дозволить підприємствам швидше реагувати на виклики ринку та підвищити свою конкурентоспроможність.

Водночас перспективним напрямом є дослідження інституційних аспектів, таких як державна підтримка інноваційних ініціатив та роль регуляторних механізмів у стимулюванні інноваційного розвитку підприємств. Для транспортної галузі це включає вивчення державних програм підтримки інновацій, адаптацію до глобальних тенденцій у транспортній інфраструктурі та розвитку міжгалузевих альянсів. У майбутньому також доцільно досліджувати можливості впровадження відкритих інноваційних екосистем, що забезпечить ефективну інтеграцію знань, технологій та фінансових ресурсів.

8. Висновки

У результаті дослідження організаційно-економічного забезпечення інноваційного розвитку транспортних підприємств можна зробити висновок, що цей процес є складним та багатограним, що вимагає інтеграції стратегічних, управлінських, фінансових, кадрових та інформаційно-аналітичних практик для ефективної реалізації інновацій. Для транспортних підприємств критичними є фактори, як-от адаптація до змін зовнішнього середовища, використання новітніх технологій, управління знаннями та розвиток інноваційної культури серед персоналу. Саме через ці елементи можна досягти високої конкурентоспроможності, підвищити ефективність роботи та здатність адаптуватися до вимог ринку.

Додатково, важливим є усвідомлення того, що організаційно-економічне забезпечення не є статичним процесом. Воно потребує постійної еволюції з урахуванням нових технологій, змін у споживчих вимогах і глобальних економічних тенденцій. Перспективи розвитку цього напрямку передбачають удосконалення методів оцінки інноваційного потенціалу підприємства, активне використання цифрових технологій та великих даних для прогнозування та моделювання інноваційних процесів. Залучення державної підтримки, інтеграція з інноваційними екосистемами та розвиток партнерських альянсів є важливими аспектами, що допомагають зміцнити інноваційні позиції підприємств у транспортній сфері.

Список літератури:

- 1) Schumpeter J.A. (1934) *The Theory of Economic Development*. Cambridge, MA: Harvard University Press. P. 276.
- 2) Drucker P. F. (1985) *Innovation and Entrepreneurship: Practice and Principles*. New York: Harper & Row. P. 256.
- 3) Геєць В.М. (2024) Суперечності та перспективи економічного зростання на інноваційній основі в Україні. *Економіка України* № 67, Т. 11 (756). С. 3-28.
- 4) Данилишин Б.М. (2010) Інституційні засади економічного розвитку. Київ: НАН України. С. 340.
- 5) Ложачевська О.М., Гречан П.Ю. (2020). Інноваційна активність підприємства: аналіз існуючих підходів і методів оцінки, *Економіка та держава* № 8, С.53-55. http://www.economy.in.ua/pdf/8_2020/11.pdf
- 6) Клебанова Т.С. (2012) Моделювання інноваційних мереж підприємств. *Економічний простір*. № 65. С. 83–96.
- 7) Гринько Т.В., Гвініашвілі Т.З., Морока Д.М. (2021) Особливості та пріоритети інноваційного розвитку підприємницьких структур в сучасних мінливих умовах. *Економічний простір* № 175. С. 52-58.
- 8) Федулова Л.І. (2020) Інноваційний розвиток України: проблеми та парадокси. *Економічний вісник університету*. № 44. С. 42-49.
- 9) Chesbrough H.W. (2003) *Open Innovation: The New Imperative for Creating and Profiting from Technology*. Boston: Harvard Business School Press. P. 227.
- 10) Головін О., Чуйко М. (2024) Партнерство як передумова розвитку корпоративних підприємств. *Актуальні питання у сучасній науці* № 5 (23). С. 74-82.

11) Inigo E. A., Ritala P., Albareda L. (2020) Networking for Sustainability: Alliance Capabilities and Sustainability-Oriented Innovation. *Industrial Marketing Management*. Vol. 89. P. 550–565.

12) Azeem M., Ahmed M., Haider S., Sajjad M. (2021) Expanding Competitive Advantage Through Organizational Culture, Knowledge Sharing and Organizational Innovation. *Technology in Society*. Vol. 66. Article 101635.

13) Chaithanapat P., Punnakitikashem P., Oo N. C. K. K., Rakthin S. (2022) Relationships Among Knowledge-Oriented Leadership, Customer Knowledge Management, Innovation Quality and Firm Performance in SMEs. *Journal of Innovation & Knowledge*. Vol. 7, No. 1. Article 100162.

14) Arsawan I. W. E., Koval V., Rajiani I., Rustiarini N. W., Supartha W. G., Suryantini N. P. S. (2022) Leveraging Knowledge Sharing and Innovation Culture Into SMEs Sustainable Competitive Advantage. *International Journal of Productivity and Performance Management*. Vol. 71, No. 2. P. 405-428.

15) Топорков О. (2020) Роль інновацій у розвитку малих та середніх підприємств. *International Relations, Part «Economic Sciences»* № 22. С. 171-178.

16) Ажажа М., Фурсін О., Венгер О. (2022) Зарубіжний досвід регіонального економічного розвитку: інновації, екосистема, місцеве самоврядування. *Humanities Studies*. Т. 11, № 88. С. 169-183.

17) Чепков І.Б. (2021) Використання передових наукових знань, технологічних розробок та інновацій для зміцнення обороноздатності держави та досягнення військової переваги у технологічній сфері. *Вісник Національної академії наук України*. № 6. С. 59-62.

18) Корж Р. (2023) Технологічні інновації епохи квантової економіки. *Development Service Industry Management*. № 3. С. 178-182.

19) Щербак В.Г., Сідакова В.В. (2024) Інновації в підвищенні продуктивності праці: технологічний прорив та вплив на сучасну економіку. *Наукові праці Міжрегіональної Академії управління персоналом. Економічні науки*. № 1 (73). С. 50-55.

20) Павшук В.М. (2024) Корпоративна культура як каталізатор інноваційної діяльності суб'єктів господарювання. *Академічні візії*. № 32. URL: <https://academy-vision.org/index.php/av/article/view/1260>.

21) Ангелко І.В. (2024) Інноваційне підприємництво: зміст та основні аспекти розвитку. *Ринкова економіка: сучасна теорія і практика управління*. Т. 23, № 1 (56). С. 21-35.

22) Choe J.Y., Kim J.J., Hwang J. (2021) Innovative Marketing Strategies for the Successful Construction of Drone Food Delivery Services: Merging TAM with TPB. *Journal of Travel & Tourism Marketing*. Vol. 38, No. 1. P. 16–30.

23) Nadeak T., Rahayu A., Hendrayati H. (2024) Innovative Marketing Strategies in the Digital Era: Systematic Literature Review Analysis. *West Science Social and Humanities Studies*. Vol. 2, No. 1. P. 1–8.

24) Haddad M.I., Williams I.A., Hammoud M.S., Dwyer R.J. (2020) Strategies for Implementing Innovation in Small and Medium-Sized Enterprises. *World Journal of Entrepreneurship, Management and Sustainable Development*. Vol. 16, No. 1. P. 12–29.

Formation of organizational and economic support for innovative development of transport complex enterprises

Alla Grechan

Department of Economics, Faculty of Economics and Law, National Transport University, Kyiv, Ukraine

ORCID 0000-0003-3984-9952

Danylo Sakhatsky

Department of Economics, Faculty of Economics and Law, National Transport University, Kyiv, Ukraine

ORCID 0009-0009-5314-6613

Abstract: The article is devoted to the study of issues of organizational and economic support for the innovative development of transport enterprises. The authors analyze the main elements of this system, including strategic, managerial, financial, personnel and information and analytical practices, as well as tools that contribute to the effective implementation of innovations. In the context of the transport industry, the importance of integrating these elements to ensure the competitiveness of enterprises and increase their operational efficiency is emphasized. In particular, the emphasis is on the need for enterprises to adapt to changes in the external environment, in particular, on the application of new technologies, such as digital platforms and Big Data, which contribute to better management of transport flows and increase the accuracy of forecasts. The study also considers the role of institutional factors, such as state support for innovations, regulatory requirements and financial accessibility, which can facilitate or, conversely, limit the innovative development of transport enterprises. According to the analysis, the organizational and economic support of innovative development should be dynamic and evolve along with changes in the technological environment, shifts in consumer demand and global challenges. For successful innovative development of the enterprise, it is necessary to create a culture of innovation, encourage experimentation and readiness for change. It is concluded that organizational and economic support is an important factor that allows transforming the innovative potential of the enterprise into real competitive advantages and guarantees long-term success in modern dynamic conditions of hybrid challenges.

Keywords: innovation, innovative development, innovative activity, organizational and economic support, transport complex, transport enterprises, strategic tools, management practices, information and analytical systems, competitiveness, logistics solutions, institutional factors
